

РЕШЕНИЕ

№ 585

гр. Търговище, 23.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ, XI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Йоханна Ив. Антонова

при участието на секретаря Стела Й. Йорданова
като разгледа докладваното от Йоханна Ив. Антонова Гражданско дело № 20233530100173 по описа за 2023 година

Производството е по иск с пр. осн. чл. 49 във вр. с чл. 51, ал.1 от ЗЗД, предявен като частичен и акцесорен иск с пр. осн. чл. 86, ал.1 във вр. с чл. 84, ал.3 от ЗЗД, при участието на трето лице-помагач на ответника.

Ищцата С. С. Б. от гр.Ш. твърди в исковата молба, че работи като **** в гр.Ш., като на 06.02.2020г. около обяд се отправила към сградата на съдебната палата в гр.Ш. и решила да влезе през рампата за лица с увреждания, откъдето обичайно влизала в сградата. Излага, че времето било студено и валял сняг, като стъпвайки в началото на рампата, се подхлъзнала и при падането си подложила лявата си ръка, при което изпитала силна остра болка, а служителка на съда, идваща срещу нея й оказала помощ. Излага, че в началото на тази рампа за инвалиди били поставени две гланцирани гранитни плочки, които били затрупани от сега и ищцата не ги видяла, но които били изключително хлъзгави и в следствие тя разбрала, че и други хора са паднали на това място. Сочи, че след падането веднага се прибрала в къщи, като ръката й започнала да се подува потърсила медицинска помощ и било установено счупване на лъчевата кост на лява предраменница в долната ѝ трета, в областта на гривнената става, за което ѝ била поставена

имобилизираща ортеза и ѝ били предписани болкоуспокояващи; издаде ѝ бил и болничен лист за временна неработоспособност. Поддържа, че вследствие на счупването на китката на лявата ѝ ръка, животът ѝ се променил, особено в периода на обездвижване на ръката, като посочва, че е майка на две деца, едното от които е било на 6 години към момента на инцидента, поради което и ищцата не е можела да се грижи за него, както и за домакинството, изпитвала затруднения и със собственото си обслужване, като била подпомагана от съпруга си и нейната майка. Твърди, че освен негативното отражение на инцидента в семейството, той се отразил и на работата ѝ, тъй като имала изтичащи срокове, насрочени дела и пр. и възникнала необходимост да моли колеги да я заместват по делата. Поддържа, че посочените обстоятелства, както и изпитваните болки и дискомфорт се отразили на психиката ѝ, сънувала кошмари, станала напрегната и тревожна, а заради болките била принудена да спре тренировките си и заниманията с народни танци. Изтъква, че с влязло в сила решение № 126/23.03.2022г. по гр.д. № 1110/2021г. по описа на РС Търговище ответникът бил осъден да ѝ заплати сумата от 1000лв.-частичен иск от 7000лв. обезщетение за неимуществени вреди от посоченото падане, ведно със законната лихва от 06.02.2020г. до изплащане на задължението, на осн. чл. 49 от ЗЗД, като решението е потвърдено с решение № 84/22.07.2022г. по в.гр.д. № 149/2022г. на ОС Търговище. Като излага посочените обстоятелства и като счита, че ответникът е орган, на когото е предоставено стопанисването на сградата на Съдебната палата в гр.Ш., то той носи и отговорност за действията на служителите, на които е възложил дейността по поддържането на сградата, ищцата приема, че за нея е налице правен интерес от предявяване на настоящия иск за обезвреда, предявен като частичен, за сумата от 2000лв., представляваща разликата между присъдената сума от 1000лв. в предходното производство и 3000лв.(след уточнение на исковата молба и в съдебно заседание); претендира законната лихва от датата на увреждането-06.02.2020г. до изплащане на задължението, както и разноските по делото. В съдебно заседание и в писмени бележки исковете се поддържат от ищцата, която пледира за уважаването им изцяло, претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал.1 от ГПК, в писмен отговор от ответната страна Висш съдебен съвет гр.София чрез юрисконсулт Д. Г., е изложено становище за неоснователност на предявения частичен иск, доколкото ответникът счита,

че с присъждане на сумата от 1000лв. в предходното съдебно производство по гр.д.№ 1110/2021г. по описа на РСТ претърпените от ищцата неимуществени вреди са изцяло репарирани; моли за отхвърлянето на иска, претендира разноски.В съдебно заседание и в писмени бележки възраженията се поддържат от процесуалния представител на ответника юриконсулт Д. Г., която пледира за отхвърлянето на иска, а в условията на евентуалност-за присъждане на минимален размер на обезщетението за такива случаи, претендира разноски.

В срока и по реда на чл.131 от ГПК е постъпил отговор и от Окръжен съд-Шумен чрез Адм. ръководител-Председател на ОС Шумен С. Р., трето лице-помагач на ответника, конституирано по делото с определение № 433/22.03.2023г. на осн. чл. 219 от ГПК, в който се излага становище за допустимост, но неоснователност на предявения частичен иск, като се оспорват твърденията на ищцата за бездействие на лицата, на които е възложено стопанисването на сградата; оспорва се и мястото на падане на ищцата, като се твърди, че самата ищца не е съобщила поведение си с метеорологичната обстановка и е поела риск да премине през заснежения участък; оспорва се и размерът на претенцията като завишен;въвежда се и възражение за съпричиняване на вредоносния резултат.В съдебно заседание третото лице-помагач на ответника не изпраща представител; постъпило е писмено становище, в което се излагат доводи за неоснователността на иска, като се иска отхвърлянето му, ведно със законните последици; претендират се разноски.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

От приложеното по делото гр.д.№ 1110/2021г. по описа на РСТ се установява, че по предявен от настоящата ищца против настоящия ответник частичен иск за обезвреда на неимуществените вреди от процесното падане на 06.02.2020г., с решение № 126/23.03.2022г. по гр.д.№ 1110/2021г. по описа на РСТ съдът е уважил предявения като частичен иск от обща сума в размер на 3000лв. и е присъдил обезщетение в размер на 1000лв., ведно със законната лихва от 06.02.2020г. до изплащане на задължението, като решението на РС Търговище е потвърдено с решение № 84/22.07.2022г. по в.гр.д.№ 149/2022г. по описа на ОС Търговище(приложено към гр.д.№ 1110/2021г.).

По делото страните се представили писмени доказателства, касаещи твърденията и възраженията им, а именно-ищцата е представила медицинска документация относно процесното счупване, от ответника-писмени доказателства относно собствеността и стопанисването на сградата на Съдебната палата в гр.Ш., а от третото лице-помагач на ответника-доказателства за възлагане на почистването пред сградата, като съдът приема, че доколкото в предходното съдебно производство фактическия състав по чл. 49 вр. чл.45,ал.1 от ЗЗД е установен със сила на пресъдено нещо между страните, то посочените доказателства не следва да бъдат обсъждани.По делото е назначена СМЕ, от заключението по която, оспорено от ответника, но което съдът кредитира като безпристрастно и отговарящо на поставените задачи се установява, че вследствие на процесното падане на 06.02.2020г., ищцата е получила счупване на лъчевата кост на лявата предмишница в областта на лява гривнена става с оток, болки и нарушени функции на лявата ръка, което е причинило на пострадалата трайно затрудняване движението на лявата ръка със среден срок на възстановяване около 3,5-4,5 месеца.Посочено е, че счупването на лъчевата кост на лявата предраменница в областта на гривнената става е придружено с много силни болки и нарушени движения в областта на ставата, които след отзвучаване на острия период постепенно намаляват и ще изчезнат, но продължително време след това пострадалата ще има болки в областта на лявата гривнена става при студено и влажно време и при тежък физически труд.В съдебно заседание вещото лице пояснява, че конкретната телесна повреда на ищцата е от средна степен в рамките на средните телесни повреди от този вид, като затрудненията ѝ ще са предимно в битовата сфера за период от 2-2,5месеца, като болките постепенно намаляват и изчезват за период от 3,5-4,5 месеца. По делото са събрани и гласни доказателства, като св. Ц. Г. Н.-майка на ищцата твърди, че започнала да помага на ищцата след счупването, тъй като тя не можела да пипне нищо, дъщерята на ищцата, която е студентка, също се върнала в къщи да помага на майка си за около седмица, а след това свидетелката продължила да я отменя в домакинската работа.Твърди още, че ищцата изпитвала много силни болки в началото, не можела да спи, дори хапчетата не ѝ помагали, което се отразило и на работата ѝ - не можела да работи на компютъра и затова прехвърляла делата си на колеги; не можела да шофира и затова свидетелката помагала и за воденето на малкото дете на детска градина, като същата

твърди, че това продължило няколко месеца.Свидетелката посочва още, че ищцата престанала да ходи на народни танци, прекъснала и социалния си живот в този период.Св. В. Д. Б.-съпруг на ищцата твърди, че му се обадили на процесната дата, че съпругата му е паднала и той отишъл когато тя била вече при личния лекар, след което двамата отишли на ортопед, който констатирал счупването и предложил гипсиране или поставяне на обездвижваща ортеза, като ищцата избрала ортезата.Твърди, че ищцата не можела да прави нищо в къщи от домакинските задачи, голямата им дъщеря се прибрала да помага за около седмица, след което помощта била оказвана от него и основно от майката на ищцата, която първоначално идвала 2-3 пъти седмично в продължение на около 3-4 месеца.Свидетелят твърди също, че около два месеца след падането ръката ѝ била още подута и изпитвала силни болки, не можела да спи, като след 45 дни ортезата била свалена, но препоръката на лекаря била да пази ръката си да не вдига тежко.И този свидетел твърди, че ищцата е прекратила социалните си дейности след травмата, като престанала да ходи на фитнес и народни танци, а през първите дни звъняла на колеги да поемат делата ѝ.Травмата се отразила и на психическото ѝ състояние, като свидетелят твърди, че ищцата била много нервна през цялото време, тъй като е самостоятелен човек и и било много трудно да приеме, че не може да се справя с битовите и служебните си задачи.Опитала физиотерапия, но спряла, тъй като имала силни болки, а след това ходела на възстановяване при познат рехабилитатор.Свидетелят твърди, че и до момента ищцата не може да вдигне нищо с лявата ръка, а при промяна на времето ръката започва да я боли.Съдът, преценявайки свидетелските показания съобр. изискванията по чл. 172 от ГПК и като взе предвид обстоятелството, че свидетелите са близки на ищцата-майка и съпруг, приема, че следва да кредитира показанията им, като еднопосочни и непротиворечиви, а също и като отговарящи и на заключението по СМЕ.

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи: Предявен е иск за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 2000лв., предявен като частичен от общ размер от 3000лв. вследствие на падане на непочистен подстъп през рампа за инвалиди към Съдебната палата в гр.Ш. на 06.02.2020г., като ищцата поддържа, че с присъденото обезщетение в размер на 1000лв., по уважен частичен иск, предявен от нея в производството по гр.д.№ 1110/2021г. по

описа на РСТ, вредите не са репарирани изцяло, поради което претендира разликата от 2000лв. до пълния предявен размер от 3000лв., претендира законната лихва от датата на увреждането и разноските по делото.

Ответникът оспорва иска, като излага, че с предходното съдебно решение претърпените от ищцата вреди са изцяло репарирани, при което моли за отхвърлянето на иска, а в условията на евентуалност-за присъждане на минимален размер на обезщетението.

Третото лице-помагач на ответника оспорва иска и въвежда доводи за съпричиняване на вредоносния резултат, при което иска отхвърлянето на претенцията, като неоснователна.

Съдът съобрази задължителното тълкуване, дадено в ТР № 3/2019г. по тълк.д.№ 3/2016г. на ОСГТК на ВКС, съобр. което решението по уважен частичен иск за парично вземане се ползва със сила на пресъдено нещо относно правопораждащите факти на спорното субективно материално право при предявен в друг исков процес иск за защита на вземане за разликата до пълния размер на паричното вземане, произтичащо от същото право, като формираната СПН на решението по частичния иск относно основанието преклудира правоизключващите и правоунищожаващите възражения на ответника срещу правопораждащите правно релевантни факти, относими към възникването и съществуването на материалното правоотношение, от което произтича спорното право, както и че не е обвързан от извода на съда, който е разглеждал предявения частичен иск относно справедливия размер на обезщетение, тъй като според мотивите на т.2 от ТР №3/2019г. по тълк. дело № 3/2016г. на ОСГТК, ВКС е посочил още, че в хипотезата на уважен изцяло частичен иск останалата част от вземането също може да съществува, но е възможно и да не съществува, при което приема следното: Доколкото със СПН между страните по гр.д.№ 1110/2021г. по описа на РСТ е установено фактическия състав на деликта и гаранционно-обезпечителната отговорност на ответника при установена причинна връзка и при липса на съпричиняване от ищцата, както и оглед на изложеното по-горе, съдът приема, че е обвързан от установените в предходното производство факти относно полученото от ищцата счупване на гривнената става на лявата ръка, което ѝ е причинило неимуществени вреди вследствие на непочистен подстъпът от рампата за инвалиди към Съдебната палата в гр.Ш., която сграда е предоставена на

съдебната власт и Пленумът на ВСС управлява недвижимите имоти на съдебната власт, при което той носи отговорност по организацията и управлението на тези имоти, като на административния ръководител - председател на Окръжен съд - Шумен, е възложено стопанисването на сградата. Основният спорен въпрос е за това дали присъденото с предходното решение по частичен иск обезщетение в размер на 1000лв. е обезщетило изцяло претърпените от ищцата вреди, като в тази връзка съдът приема следното: От заключението по назначената СМЕ, обясненията на вещото лице в съдебно заседание и събраните гласни доказателства съдът приема за установено, че в първите дни след инцидента ищцата не е можела да спи, тъй като е търпяла силни болки, които постепенно са започнали да намаляват и да изчезват за период от 3,5-4,5 месеца, като в продължение на 2-2,5 месеца ищцата е имала затруднения да се справя с ежедневните си задължения в домакинството и в грижите за малкото дете, както и не е била в състояние да се занимава със служебните си задължения и се е налагало да моли колеги да я заместват и да поемат делата ѝ. На следващо място, от доказателствата е установено, че и социалният ѝ живот се е променил, като ищцата е прекратила обичайните си дейности-спорт, народни танци, станала нервна и напрегната, като всичко това е търпяла в продължение поне на около три месеца. Относно размера на обезщетението за така установените неимуществени вреди, съдът приема следното: В ППВС № 4/1968 г., в което е разяснено, че понятието "справедливост" по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно, а е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението, като в мотивите на съдебното решение се посочат конкретно тези обстоятелства и значението им за размера на вредите. Такива обстоятелства са видът, характерът, интензитетът и продължителността на увреждането, прогнозата за развитие на заболяването, намаляването на работоспособността, възрастта на пострадалия, както и самото понасяне на увреденото състояние, и др., в който смисъл е и трайната съдебна практика-напр. Решение № 69 от 18.03.2014 г. на ВКС по гр. д. № 4686/2013 г., IV г. о., Решение № 142 от 5.06.2013 г. на ВКС по гр. д. № 419/2012 г., IV г. о., Решение № 317 от 1.07.2011 г. на ВКС по гр. д. № 1553/2010 г., IV г. о., Решение № 88 от 17.06.2014 г. на ВКС по т. д. № 2974/2013 г., II т. о.и мн.др.), съобр. която справедливо по смисъла на чл. 52

ЗЗД обезщетение, означава да бъде определен от съда онзи точен паричен еквивалент на всички понесени от конкретното увредено лице болки, страдания и неудобства - емоционални, физически и психически сътресения, които ноторно намират не само отражение върху психиката му, но му създават и социален дискомфорт за определен период от време, а понякога и реална възможност за неблагоприятни бъдещи прояви в здравословното му състояние и които в своята цялост представляват конкретните неимуществени вреди. Същевременно обезщетението за неимуществени вреди има паричен израз, поради което всякога се явява детерминирано и от икономическа конюнктура в страната, напр. официалната статистика за средна работна заплата, нивото на инфлация и пр., независимо, че те сами по себе си не са пряк израз на принципа за справедливост по смисъла на чл. 52 ЗЗД. В конкретния случай съдът приема, че доколкото е установено, че в период от около три месеца след инцидента от 06.02.2020г. ищцата е търпяла болки и дискомфорт, не е била в състояние да се справя както с домакинските и майчинските си задължения, така и със служебните такива, както и предвид размера на средната работна заплата за страната през 2020г. в размер на 1400лв., съдът приема, че справедливо обезщетение за претърпените от ищцата неимуществени вреди следва да се определи в размер от 3 000лв., от който след приспадане на вече присъденото по първия частичен иск такова в размер на 1000лв., остава сумата от 2000лв., до който размер претенцията по настоящия частичен иск е основателна и доказана и следва да се уважи, **на осн. чл. 49 във вр. с чл. 51, ал.1 от ЗЗД**. Следва да се присъди и законната лихва върху сумата, която, съобр. чл. 84,ал.3 от ЗЗД се дължи от датата на увреждането, при което и претенцията за присъждането ѝ е основателна и следва да бъде уважена, **на осн. чл. 86,ал.1 във вр. с чл. 84,ал.3 от ЗЗД**.

РЕШЕНИЕТО има установително действие в отношенията между Окръжен съд[1]Шумен и С. С. Б. от гр.Шумен, **на осн. чл. 223,ал.1 от ГПК**, а мотивите към решението са задължителни за Окръжен съд-Шумен в отношенията му с Висш съдебен съвет София, **на осн. чл.223,ал.2 от ГПК**.

По разноските: С оглед изхода от спора, ответникът следва да заплати на ищцата разноските по делото, които съобр. представения списък по чл. 80 от ГПК са в размер на 120лв. внесена държавна такса, от която съобр. уточнението в размера на иска ответникът следва да заплати 80лв. и 200лв. възнаграждение за вещо лице или общо 280лв., **на осн. чл. 78,ал.1 от ГПК**.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Висш съдебен съвет гр. София, ул. „Екзарх Йосиф” № 12, представляван от Д. Г. – процесуален представител, да заплати на С. С. Б. ЕГН ***** от гр. Ш., ул. *****, съдебен адрес: гр. Ш., ул. „***** сумата от 2 000 лв., представляваща обезщетение за причинените на 06.02.2020 година неимуществени вреди, предявена като частичен иск от 3 000 лв., ведно със законната лихва от 06.02.2020 г., до изплащане на задължението, **на осн. чл.49 във вр. с чл. 51, ал.1 от ЗЗД и чл. 86,ал.1 във вр. с чл. 84,ал.3 от ЗЗД.**

ОСЪЖДА Висш съдебен съвет гр. София, ул. „Екзарх Йосиф” № 12, представляван от Д. Г. - процесуален представител, да заплати на С. С. Б. ЕГН ***** от гр. Ш., ул. *****, съдебен адрес: гр. Ш., ул.*****, направените по делото разноски в размер на 280 лв., **на осн. чл. 78,ал.1 от ГПК.**

РЕШЕНИЕТО има установително действие в отношенията между Окръжен съд[1]Шумен и С. С. Б. от гр.Шумен, **на осн. чл. 223,ал.1 от ГПК**, а мотивите към решението са задължителни за Окръжен съд-Шумен в отношенията му с Висш съдебен съвет София, **на осн. чл.223,ал.2 от ГПК.**

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните, пред Окръжен съд - Търговище.

Съдия при Районен съд – Търговище: _____